

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/83/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015200765
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6015200765.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobcu: Urbariát Obce Zvolenská Slatina, pozemkové spoločenstvo, so sídlom Školská 419/15, Zvolenská Slatina, IČO: 37 955 276, zastúpený JUDr. Soňou Strýčkovou, PhD., advokátkou, so sídlom Národná 7, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Zvolen, Odbor starostlivosti o životné prostredie, so sídlom Nám. SNP 96/50, Zvolen, za účasti: 1/ Energo Agro, s.r.o., so sídlom Bottova 1522, Detva, 2/ Združenie Slatinka, so sídlom ul. Bela IV. č. 6, Zvolen, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu č. OU-ZV-OSZP/2015/004442-2. rozh. zo dňa 07. apríla 2015, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/99/2015-52 zo dňa 17. februára 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 23S/99/2015-88 zo dňa 30. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/99/2015-52 zo dňa 17. februára 2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 23S/99/2015-88 zo dňa 30. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZV-OSZP/2015/004442-2. rozh. zo dňa 07. apríla 2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie vydané v prvom stupni Obcou Zvolenská Slatina pod Č. j.: Výrub 3174/2013-7 rozh. 2 zo dňa 04. februára 2015, ktorým bol žiadateľovi - Energo Agro, s.r.o., v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej aj ako „zákon č. 543/2002 Z.z.“ alebo „zákon o ochrane prírody a krajiny“) udelený súhlas na výrub 100.000 m² drevín druhu: hloh obyčajný (*Crataegus oxyiacantha*), slivka trnková (*Prunus spinosa*), drieň obyčajný (*Cornus mas*), svíp krvavý (*Swida sanguinea*), ruža šípová (*Rosa canina*), bršlen európsky (*Euonymus euroapeus*), zob vtáčí (*Ligustrum vulgare*) a nálety

cca 500 ks topoľa osikového (*Populus tremula*), vrb (*Salix sp.*), agáta (*Robinia pseudoacacia*), hraba (*Carpinus betulus*) s obvodom kmeňa meraným vo výške 130 cm nad zemou do 100 cm. V bode I. prvostupňového rozhodnutia boli v súlade s § 82 ods. 12 zákona o ochrane prírody a krajiny určené bližšie podmienky vykonania výrubu zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny. V bode II. bola v súlade s § 48 ods. 1 zákona o ochrane prírody a krajiny žiadateľovi uložená povinnosť zrealizovať náhradnú výsadbu v počte 20 ks ľubovoľných ovocných drevín na parcele KN E č. 1214/1 k. ú. Zvolenská Slatina v termíne do 31.10.2016. V bode III. bola podľa § 82 ods. 11 zákona o ochrane prírody a krajiny zamietnutá žiadosť žiadateľa o vydanie súhlasu na výrub náletových drevín na parcele č. 2066/1 k. ú. Zvolenská Slatina a KN E 1573/1 k. ú. Zvolenská Slatina.

II.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že žalobca nebol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu. Dôvodil, že podľa ust. II. hlavy piatej časti OSP sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická osoba alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP). Podľa cit. ustanovenia treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že bol zákon porušený, žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona, ktoré zasiahlo do jeho oprávnených práv. Podľa krajského súdu absencia tvrdenia žalobcu, že vydaním napadnutého rozhodnutia bol porušený konkrétny zákon a porušením tohto zákona bol žalobca priamo dotknutý, je takou vadou žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu.

Ďalej krajský súd poukázal na to, že žalobcom môže byť fyzická alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že ako účastník konania bola rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Medzi dôvody, ktoré vylučujú preskúmvaciu činnosť súdu uvedené v § 248 pod písm. a/ až d/ OSP je aj skutočnosť, že žalobu podáva fyzická alebo právnická osoba, ktorá rozhodnutím alebo postupom správneho orgánu nebola ukrátená na svojich právach.

Uviedol, že z bodu III. rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 04. februára 2015 vyplýva zamietnutie žiadosti o vydanie súhlasu na výrub náletových drevín na parcelu č. 2066/1 v katastrálnom území Zvolenská Slatina, ktorá patrí do nedielneho podielového spoluvlastníctva žalobcu. Vzhľadom k tomu, že na základe rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v spojení s rozhodnutím druhostupňového správneho orgánu bola vylúčená parcela žalobcu z výrubu náletových drevín, napadnuté rozhodnutie sa preto netýka práv žalobcu, a preto žalobca nemôže za iné subjekty, ktoré by sa prípadne aj mohli cítiť dotknuté na svojich právach, podať žalobu. Preskúmania napadnutého rozhodnutia by sa mohli domáhať vlastníci, resp. spoluvlastníci poľnohospodárskych pozemkov, ktorí prenajali na základe nájomných zmlúv užívanie pozemkov spoločnosti Energo Agro s.r.o. a vytýkali správnym orgánom napr. to, že nedali súhlas na výrub drevín, prípadne, že nemajú uzavretú nájomnú zmluvu a pod.

Poukázal na § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z., podľa ktorého na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa ods. 4 písm. g/ cit. § 47 súhlas na výrub dreviny sa nevyžaduje, ak orgán ochrany prírody vopred písomne určí, že výrub je preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny. V tejto súvislosti konštatoval, že v danom prípade bol výrub nevyhnutný na zabezpečenie riadneho využitia poľnohospodárskej pôdy, pretože nálety drevín sa rozširovali po obvode produkčných blokov poľnohospodárskej pôdy.

Podľa názoru krajského súdu žalobca nemal byť ani účastníkom správneho konania a nie je aktívne legitimovaný ani na podanie žaloby na správnom súde, nakoľko účastníkom konania o vydanie súhlasu na výrub drevín je len žiadateľ a nie žalobca. Keďže žalobca nebol rozhodnutím a postupom správnych orgánov ukrátený na svojich právach, neboli splnené podmienky pre postup v zmysle § 247 ods. OSP a

okrem toho tu podľa krajského súdu bol nedostatok aktívnej legitímácie na podanie žaloby.

O trovách konania krajský súd rozhodol postupom podľa § 250k OSP tak, že procesne neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

III.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Právny názor krajského súdu o tom, že nie je účastníkom správneho konania, a teda nemal byť ani účastníkom (žalobcom) v súdnom konaní podľa žalobcu nemôže obstať. V tejto súvislosti uviedol, že ako s účastníkom konania s ním konal nielen žalovaný, ale aj správny orgán prvého stupňa, a to počas celého správneho konania. Ani prvostupňový správny orgán a ani žalovaný nikdy nerozporovali procesné právo žalobcu byť účastníkom správneho konania o povolenie výrubu drevín.

Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii na podanie žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného uviedol, že nakoľko s ním žalovaný konal v zisťovacom konaní ako s účastníkom konania, je ako žalobca aktívne legitimovanou osobou na podanie správnej žaloby. Preto mal za to, že rozhodnutím krajského súdu mu bola neoprávnene odňatá možnosť konať pred súdom.

Ďalej žalobca namietal, že krajský súd v napadnutom rozsudku nevenuje otázke zákonnosti rozhodnutia žalovaného takmer žiadnu pozornosť. Poukazovanie krajského súdu v tejto súvislosti na § 47 ods. 4 písm. g/ zákona č. 543/2002 Z.z. žalobca považoval za nesprávne právne posúdenie veci. Uviedol, že v prípade výrubu drevín spoločnosťou Energo Agro, s.r.o. sa nejednalo o výrub preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť krajiny. Realizácia výrubu drevín uvedenou spoločnosťou z titulu ustanovenia § 47 ods. 3 zákona č. 543/2002 Z.z. obligatórne podlieha vydaniu súhlasu správneho orgánu, pričom správne orgány oboch stupňov nikdy písomne neurčili, že výrub je preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody alebo krajiny. Preto právny záver krajského súdu o tom, že súhlas na výrub drevín sa nevyžadoval, podľa žalobcu nie je správny.

Poukázal na to, že ako účastník konania nikdy nenamietal, aby bol v správnom konaní udelený súhlas na výrub drevín práve obchodnej spoločnosti Energo Agro, s.r.o. Vždy sa ale dovoľával toho, aby predmetný súhlas bol udelený zákonným spôsobom, a to za podmienok na pravidiel, ktoré v súvislosti s udelením súhlasu na výrub drevín upravuje zákon o ochrane prírody a krajiny. Na tomto mieste žalobca poukázal na žalobné dôvody, v rámci ktorých preukazoval nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Predovšetkým išlo o nedostatočne zistený skutkový stav veci. Podľa žalobcu žiadateľ (Energo Agro, s.r.o.) absolútne nepreukázal jeho nájomný alebo vlastnícky vzťah k pozemkom, na ktorých sa má predmetný výrub v zmysle napadnutého rozhodnutia uskutočniť. Žiadateľ mal podľa žalobcu v správnom konaní predložiť len zoznam zmlúv a platieb, zoznam parciel v tom ktorom produkčnom bloku a zoznam vlastníkov tej ktorej parcely, na ktorej sa má predmetný výrub uskutočniť. Mal za to, že zo žiadateľom predložených dokladov vôbec nevyplýva, či má s jednotlivými vlastníkmi parciel uzavreté nájomné zmluvy, keďže žiadateľ správne orgánu nepredložil všetky nájomné zmluvy, ktorých uzavretie deklaruje. Tiež aký je obsah týchto zmlúv. Ďalej, či sa nájomný vzťah týka len spoluvlastníckeho podielu a pod.

Žalobca tiež s poukazom na § 47 ods. 3 a 8 zákona o ochrane prírody a krajiny namietal, že správne orgány oboch stupňov na jednej strane udelili súhlas na predmetný výrub, ale keďže povinnosť vyznačovania predmetu výrubu uložili žiadateľovi až v samotnom rozhodnutí, je zrejmé, že správne orgány vôbec nevedia súhlas na výrub čoho konkrétneho udelili. Na základe toho správne orgány podľa žalobcu nezistili náležité skutkový stav veci. Rovnako tak obe rozhodnutia správnych orgánov nepojednávajú o vytýčení hraníc pozemkov, na ktorých sa má výrub uskutočniť. Zastával názor, že v rámci ochrany vlastníckeho práva nie je možné uspokojiť sa s tým, že vyznačenie výrubu bude realizované nezameniteľným spôsobom a že pri výrube nebude zasiahnuté do pozemkov, ktoré nie sú v

nájme alebo vlastníctve žiadateľa. Okrem uvedeného v tejto súvislosti žalobca namieta, že v prílohe rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je citovaná parcela EKN č. 1422/2, ktorá je lesným pôdnym fondom, a teda rozhodnutie o výrube sa na ňu zo zákona ani nemôže vzťahovať.

Záverom odvolania nesúhlasil so záverom krajského súdu o tom, že rozhodnutie žalovaného sa netýka práv žalobcu. Dôvodil, že ako účastník konania má právo na zákonné rozhodnutie správneho orgánu, ktoré zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu veci a správne právnemu posúdeniu. Vzhľadom k tomu, že obe rozhodnutia správnych orgánov kritériá zákonnosti nespĺňajú, žalobca bol ukrátený na jeho právach. Zdôraznil, že pozemky, na ktorých sa má predmetný výrob realizovať, sú v značnej časti pozemkami priamo susediacimi s pozemkami tvoriacimi spoločnú nehnuteľnosť žalobcu, hospodárenie a správu na ktorých žalobca vykonáva. Bez vyznačenia výrubu nie je podľa žalobcu nepochybné, či nedôjde k výrube drevín aj na spoločnej nehnuteľnosti žalobcu.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici a s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval.

IV.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a/ právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b/ konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. júna 2019 podľa § 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 47 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny na výrub dreviny sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody, ak tento zákon neustanovuje inak. Súhlas na výrub dreviny sa môže v odôvodnených prípadoch vydať len po posúdení ekologických a estetických funkcií dreviny a vplyvov na zdravie človeka a so súhlasom vlastníka alebo správcu, prípadne nájomcu, ak mu takéto oprávnenie vyplýva z nájomnej zmluvy, pozemku, na ktorom drevina rastie, ak žiadateľom nie je jeho vlastník, správca alebo nájomca a po vyznačení výrubu dreviny.

Podľa § 47 ods. 8 zákona o ochrane prírody a krajiny výrub dreviny podľa odseku 3 možno vykonať len po vyznačení výrubu dreviny a po právoplatnosti súhlasu orgánu ochrany prírody, ktorým je vykonávateľ výrubu povinný sa na požiadanie preukázať.

V.

Úlohou krajského súdu bolo preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného a posúdiť, či tento vo vzťahu k žalobcovi postupoval v súlade so zákonom, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu (Obce Zvolenská Slatina), ktorým bol žiadateľovi Energo Agro, s.r.o. udelený súhlas na výrub drevín a súčasne bola jeho žiadosť o vydanie súhlasu na výrub náletových drevín na parcele č. 2066/1 k. ú. Zvolenská Slatina a KN E 1573/1 k. ú. Zvolenská Slatina zamietnutá.

Predmetom správneho konania v preskúmanom prípade bola žiadosť spoločnosti Energo Agro, s.r.o. o vydanie súhlasu na výrub drevín, ktorá bola odôvodnená tým, že sa jedná o porasty náletových drevín, ktoré sa rozširujú po obvode produkčných blokov, čím sa znižuje výmera využiteľnej poľnohospodárskej pôdy. Jednalo sa o plochu o výmere 100.000 m² s približným počtom 500 ks stromov. O žiadosti žalobcu rozhodol prvostupňový správny orgán v úvode tohto rozsudku opísaným rozhodnutím zo dňa 04.02.2015 tak, že súhlas na výrub drevín vydal s tým, že určil bližšie podmienky vykonania výrubu. Medzi týmito podmienkami bola v bode I. pod číslom 1. uvedená podmienka, podľa ktorej mal byť výrub drevín vykonaný po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a podľa vyznačenia nezameniteľným spôsobom, ktoré bude vykonané najneskôr 2 dni pred výrubom za súčinnosti správneho orgánu. V bode I. pod číslom 7 bola zakotvená podmienka, podľa ktorej pri výrube nebude zasiahnuté do pozemkov, ktoré nie sú v nájme alebo vlastníctve žiadateľa.

Záver krajského súdu, že žalobca aktívne hmotnoprávne (vecne) legitimovanou osobou na podanie žaloby pre absenciu atribútu ukrátenia na právach nebol, odvolací súd považuje za správny. V tomto kontexte odvolací súd odkazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 228/2011-9 zo dňa 02.06.2011, podľa ktorého: „Na aktívnu legitimáciu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) nestačí, že žalobca bol účastníkom správneho konania (alebo sa s ním v správnom konaní malo ako s účastníkom konať), ale zároveň musel byť ako účastník správneho konania rozhodnutím, preskúmania zákonnosti ktorého sa domáha, ako aj postupom správneho orgánu na svojich právach ukrátený. Správne súdnictvo tak nie je založené na verejnej žalobe (actio popularis), ktorá by umožnila komukoľvek podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu. Ukrátenie práv žalobcu musí byť v žalobe tvrdené a podložené a aspoň potenciálne možné. Ako vyplýva z uvedeného, samotné postavenie účastníka v správnom konaní ešte k naplneniu podmienky dotknutosti, resp. ukrátenia práv žalobcu nevedie.“

V danom prípade je nesporné, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o vydaní súhlasu na výrub drevín sa netýka vlastníckeho alebo iného práva žalobcu, pričom ako bolo vyššie uvedené, v tejto časti rozhodnutia prvostupňový správny orgán určil bližšie podmienky vykonania výrubu, ktoré zabezpečujú, aby sa výrub nevykonával na pozemkoch, ku ktorým žiadateľ nemá vlastnícky alebo nájomný vzťah. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sa týka žalobcu v treťom bode, v ktorom bola žiadosť žiadateľa o výrub náletových drevín zamietnutá na tam uvedených parcelách, ku ktorým má žalobca vlastnícky vzťah. Touto časťou rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu boli pozemky na tam uvedených parcelách z výrubu náletových drevín vylúčené. Zvyšná časť rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu sa práv alebo právom chránených záujmov žalobcu netýka. Keďže ako konštatoval ústavný súd, správne súdnictvo nie je založené na verejnej žalobe, ktorá by umožnila komukoľvek podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu a keďže žalobca nebol rozhodnutiami správnych orgánov dotknutý na svojich subjektívnych právach, krajský súd rozhodol správne, keď žalobu žalobcu zamietol. V danom prípade bolo totiž nepostačujúce samotné účastníctvo žalobcu v správnom konaní, ale pre jeho úspech v konaní pred správnym súdom bolo nevyhnuté, aby sa rozhodnutie, ktorého preskúmania sa domáhal, dotýkalo jeho subjektívnych práv, resp. aby bol predmetným rozhodnutím na svojich subjektívnych právach dotknutý, čo v prípade žalobcu splnené nebolo.

Na uvedenom závere nič nemení ani nesprávne odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu vo vzťahu k účastníctvu žalobcu v správnom konaní, keďže správne orgány so žalobcom ako s účastníkom konania

konali a rovnako tak záver krajského súdu o tom, že v predmetnom prípade sa súhlas na výrub drevín nevyžadoval, nakoľko výrub bol preukázateľne nevyhnutný na zabezpečenie starostlivosti o osobitne chránenú časť prírody a krajiny (§ 47 ods. 4 písm. g/ zákona o ochrane prírody a krajiny). Tieto nedostatky rozhodnutia krajského súdu v kontexte uvedeného nemajú vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku, ktorá je založená na správnom posúdení nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

VI.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom podaného odvolania, nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 tak, že procesne neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol, procesne úspešnému žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona, a vzhľadom osobitosti právnej úpravy rozhodovania o trovách konania pri súdnom prieskume rozhodnutí správnych orgánov podľa druhej hlavy piatej časti OSP nebolo možné priznať náhradu trov konania ani príbratým účastníkom konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.